

خولقاندنی کەسایەتی رۆمان و چۆنیەتی دەست پێکردنی ئەو بابەتە ی رۆماننووس بۆ دەربڕینی ئیحساسی خۆی هەڵبەستە بۆ ئێڕۆ، دەتوانی کاربەگەری زۆری لە بەشویین داچوونی خۆینەر بۆ بابەتی رۆمان هەبێ. بێجگە لە دوو ئەسڵ، بابەت (Subject) پێش یەکیکە لە رەگەزی سەرەکی رۆمانە کە و بەشێک لە بنەرەتیتەری نەرک لە هونەری رۆماننووسی و ئەستۆ دەگرێ. لە مەر بابەتی رۆمان، گرفتێکی گرینگ کە سۆمەرست مۆم (نوسەری ئینگلیزی) دەبێخاتە روو ئەوێه کە زۆر بابەتی رۆمان پێویستی بەوێه نوسەر باس لە تاقمیکی تری ناو رۆمانە کە ی بکا و بارودۆخی ژیا نیان، زیاتر بۆ خۆینەر شی بکاتەو، کە دیارە ئەم ئالوگۆرە و لادان لە باسی کەسایەتی سەرەکی رۆمان و باس لە تاقمگەلی تری رووداو، دەبێ ئەوێه شارەزاییانە بێ کە خۆینەر پێ بە پێی خۆیندەوێ رووداو جۆراو جۆرەکانی ناو رۆمان، بتوانی لە چارەنووسی هەمووان بگا و چێشیان لێ وەر بگرێ. بەرچاوترین نوسەر لە ئەدەبی رۆماننووسی جیھانی کە لەم بواردەدا زۆر سەرکەوتوو، نوسەری بەناوبانگی رووسی، تۆلستۆیە. ئیستراخۆف (رەخنەگر و هاوێلی نزیک تۆلستۆی) دەلی: «رۆمانی جەنگ و ناشتی وینە یەکی تەواو لە ژیا نی مرۆقەکانە، هەر وەها وینە یەکی تەواو لە رووسیای ئەو سەردەمە و لە هەموو ئەو شتانە یە کە خەلک بەختەو وەری و گەورەیی، خەم و بێچارەیی خۆیا نی تیدا دەدۆزنەو» (١)، بەلام پرسیا ریک کە لێرەدا دیتە ئاراو، ئەوێه کە چ پێویست دەکا نوسەر تا ئەو رادە یە درێژادری بکا و بابەتی رۆمانە کە ی کە دەکری بە و تە یەکی کە مەر بگوتری، درێژ بکاتەو؟ وەلامی ئەو پرسیا رەنگە پێوێندی راستەو خۆی لە گەل ئەندیشە و سەرەتای دەست پێکردنی رۆمانە کە دا هەبێ. کۆندیرا لە نووسەرانی بەناوبانگی ئەوروپایی بە تەواوی دژی درێژادرییە.

هەرچەندە بۆ خۆشی لە زۆر جیگای بەرھەمەکانیدا- بە

زیندە خو، زمان و چەند رەگەز لە پیکھاتە ی دارشتندا

هادی حەبیبی
(بۆکان)

فه تاحی نه میری

پیدا دئ، ده ئاوو خوئی هه لده کیشی، هاوار ده کهم، دهنگ ده رنایه، چهق و چۆمه، وه خه بهر دیم، نیوه شه وه و چاو چاوی نابینی...»، به لام باسی سه ره کی و پیتوه نندیدار به وتاره که، باس له زمان و چوار ره گه ز له پیکهاته ی دارشتن (طرح) له زینده خه و دایه؛ که سه ره تا باسی کی کورت له چۆنیه تی به کارهیتانی زمان له و به ره مه دا ده خه یه بهرچاو و دواتر چوار پیکهاته ی دارشتی تیدا هه لده سه نگی نین.

زمان له زینده خه و دا: شتیکی حاشا هه لده گره که زمان له پیکهاته (ساختار) ی دارشتنی رۆماندا، گرینگایه تیه کی زۆری هه یه. زمان (Language) چۆنیه تی لیدوان و ده برینی وته کانی نووسه ره. ئه گه ر بیتو نووسه ره له چۆنیه تی ده برینی بابه تدا زال و لیته اتو نه بی، زۆر زوو به رده نگ له خۆی ده تارینتی. بیجگه له وه زمان ده کرئ وه ک ره گه زیک له ره گه زه کانی چیرۆک، یان رۆمان باسی لی بکرئ. میژوی رۆماننوسی جیهانی ئه وه به ئیمه ده سه لمینتی که نووسه رانی گه وه ره، زۆر جار به جیاوازی زمانی له یه ک جیا بونه ته وه و هه ندیکیان گه یشتونه ته ناستیکی بهرچاو له هونه ری چیرۆکنوسی، که هه ره به و زمانه جیاواز و تاییه ته توانیویانه خاوه ن سه بک و شیوازی تاییه ت به خۆیان بن. زمان له زینده خه و دا، زمانیکی به ده سه لات، کوردانه و جی که وتوه. زمانیکه که ده سه لاتنی ده برینی زاراوه ی موکریانی به باشی پیتوه دیاره. بیجگه له وه، دایه خه یال که یه کیک له قاره مانانی زینده خه وه، به تیکه لیک له سی زاراوه ی شارویران، مه هاباد و مه نگور قسه ده کا که هه موویان دیسان به شیک له زاراوه ی موکریان. شتیکی گرینگ که له خوتندنه وه ی ئه و رۆمانه دا وه بهر چاو دئ، ئه وه یه که به پیتی پیوست و ئه و تاییه تمه ندییانه ی قاره مانانی رۆمان تیددا ده ژین، راویژ زۆر به جوانی ده گۆردئ و خوتنه ر کاتیک مه لی- ئه و کچه هه لکه وته و رۆشنیبه ره- باس له ئه شق ده کا، له گه ل ئه و کاته ی زه ری مه زلومانه داوا له حوسین ده کا که شوغله که ی بگۆرئ، به ته واوی دوو راویژی جیاواز ده بینتی که ته نانه ت ده بنه هۆی جیاوازی زمانیش. جوانکاری زمان (آرایه زبانی) یس دیسان یه کیک له تاییه تمه ندییانه زمانییه کانی زینده خه وه. سه نه عت گه لیک ی وه ک که سایه تی به خشین، شو به اندن، ئوستوره، وینه سازی، ته وس، وه سف و ئاویته کاری هه سه ته کی (حس آمیزی) ی له زمانی زینده خه و دا ده بیندئ. زمان له زینده خه و دا هه ندیک جار ته وسیفی، هه ندیک جاریش به ته واوی زمانیکی پر له ته وه. له گه ل ئه وه دا که به گشتی ده کرئ بلین زمان زمانیکی ره شوکی (عامیانه) یه، به لام له چه ند شویتدا خوازه و ره مز به ته واوی زمان به ره و خۆیان

سه رنجدان به وه ی که نه یه توانیوه بی لایه ن بی- ده ست له که سایه تی رۆمانه کانی وه رده دا و هه ره ئه و ده ست تیه و ده رده نه ش زۆر جار- نه خوازر اویش بی- بۆته هۆی درێژداری بابه ته کانی. شتیکی که له خوتندنه وه ی رۆمانی زینده خه و ی فه تاحی نه میری- دا زۆر زوو وه بهر چاوی خوتنه ر دئ، ئالوگۆری خبیرای بابه ته کانه که و پیرای ئه وه ی ئه و ئالوگۆره له سه ره تای وتاره که وه وه ک گره فستییک بۆ جیهانی رۆماننوسه کان باسی لی کرا، نووسه ری زینده خه و زۆر شاره زایانه توانیویه تی به سه ریدا زال بی. له وه ش گرینگتر، ئالوگۆری خبیرای خودی خه یال و خه ونه کانه: «زه ری مندال مه به! پرده کانی پشت سه رم تیک دراون، گه رانه وه ناکرئ، ده و کاره دا رۆیشتن مانای مرده ن. به دلشکاو ی پیتشه ستیه که کان به ره و ئاشپه زخانه ده با، سه رو پرچی درێژی له خوار که مه ره به تی، وه ک ماشه ری ئاوریشمی له هه موو ره نگان ده نوینتی، قاوه بی توند به سه ر هه موواندا زال و له بهر خاوتینی ترووسکه ی دئ. له روانینی تیر نابم، نه ختالیک ی ئیراد تیدا نییه، به ته واوی خۆم به به خته وه ره ده زانم، ئه ه به له کی چه نده خۆشتاش و مه رمه ریبه. به ژن و بالایی وه ک سه رووی نازه، هه موو گیانم له تاوانی میرولان ده کا. ئاواتم ئانیک باوه شی گه رمیه تی، بۆنی غولوری و پیاوته ی وه ک هه لم له سه رم هه لده ستی. قه راره ئه مشۆ له لای میتمه وه، چاوه ریم له ئاشپه زخانه بیته ده ر، هه ر ئانیکم به سه عاتیکی لی درێژ ده بیته وه، له نه کاو له بهر چاوم، تاوانباری جوانه گا، وه رده گه ریته زه ری، ده سه تم به سه تراوه، لاق و له ته ری وه بهر کابل ده دا، مچورکم پیدا دئ، به ری پیتی تک تک خوتینی

پراډه کيڻشن. پروانته ٺهڻو زمانه شاعيرانهيه له به شيڪ له
 روماني زيندهه خه ودا: «زهري ده زگيرانم، ٺيوارهي هاوينه،
 ههوا به تهواوي فينڪه، زريان بوني دهرياي به سهر شار
 وهرکردووه...»، يان رستهي: «سوزي شه مال سنگي ٺهرز
 گهرم ده کاته وه» لهم رسته به دا جوانڪاري كه سايه تي
 به خشين (Personafication) به ٺهرز دراوه و زمان
 به تهواوي زمانتي شاعيرانهيه، يان جوانڪاري
 ويته سازي (imagery) له رستهي: «ناهيڊ "غروب توي
 کوهستان" ده لٽ، ٺه شرف خانم نهرم نهرم ده گه لٽي ده لٽ،
 جاري وايه دهنگ هه لٽي، دهنگي هه رڌو وكيان زور
 خوشه، نهرم نهرم ٺاههنگ خه م دهباري تي...» ههروهه
 جوانڪاري ٺاويته كاري ههسته كي (حس آميزي) ي له:
 «تهله فيزيون دهنگوياس بلاو ده کاته وه، دا يڪم ٺارامه،
 ٺيشتي ي باشه، چه شنيڪ دلخوشي تيڌا ده بينم، بوني
 خه م وهناسه ورده ورده كه م ده بي...» باشترين نمونه ش
 بو جوانڪاري رهمز، رووداوي ناو به نديخانه يه: «هه وشه ي
 زيندان چول بووه، ته نيا من و ٺه حمه د ماوينه وه، له
 ده لاقه ي زورويڌا دهنگي "مچه كه چهل" دي: هه ر له من
 ده دن، سه د كهس به شهري، ليكي ده كه نه وه. من جهه فهنگ
 لي ده م جووتان ده خوم، ده لٽي مه خته ي شه پانم، شه رته
 ٺيره ج ٺاران ٺوله ي سه د سالت لي بکه مه وه» مچه كه چهل
 رهمزي پياويكي هه زار و بي ده سه لاتي كورده كه له زور
 شوپندا نه خوازراو وه بهر په لاماري ٺاڙانه كاني ناو
 به نديخانه - كه رهمزي بيگانه ن - ده كه وي، بي ٺه وه ي
 تاوانيكي لي رووداوي، يان ٺه گهر تاوانيكي شي كردي
 شاياني ٺه و دارڪاريه نيهي و ليڌان و دارڪاريه كه ي به
 تهواوي نابه راهر و نامرؤقانه يه. مچه كه چهل، ههروهه
 رهمزي پياوان و تيڪوشه راني ميلله تيڪه كه به دريڙاي
 ميڙو، پرسياره ٺينسانه كانيان ته نيا به ليڌان و كوشن و
 برين وه لام دراوه ته وه. زمان له روماني زيندهه خه ودا
 هه لگري باسيكي تري تايه ته و مه به ست ته نيا
 ٺاڙانه يه كي خيرا به هه نديڪ له جوانڪاري زماني بوو كه
 ليڙه دا ڪوتايي بي ڊينم و ده جمه سهر هه لسه نگاندي چوار
 ره گهز له پيڪهاته ي دارشتن له و رومانه دا:

۱- دهسپيڪ: بي گومان دهسپيڪ (opening) له
 روماندا گرنگايه تي زوري هه يه.

رومانوس به چونيته تي ده ست پڇ ڪردني رومان
 ده تواني هه ر له سه رته تاوه خوينه به ريته ناو دنيا ي خه يالي
 خويه وه، يان به پيچه وانه له دنيا ي خه يالي خوي
 دور خاته وه. ٺه وه ي كه دهسپيڪي رومان به لاي
 نووسه ريكي وه ڪارويڙه وه (۲) گرنگ بووه، ده تواني
 سه لميڙه ري گرنگايه تي دهسپيڪ له روماندا بي. هه ليه ت
 ٺاڙه به وهه ش بکه م كه دهسپيڪ به شيڪه له دارشتي
 رومان و وه ڪاسي ليڪرا گرنگايه تي زوري هه يه، به لام

نابي نيورهوڙكي چيروڪ، يان رومان به تهواوي له دهسپيڪدا
 پوخت بکريته وه و ٺه وهه ش هيج ڪات له گرنگايه تي و
 رولي ٺه ره گهزه - وه ڪ ره گهزيڪ له پيڪهاته ي دارشتي
 رومان، يان چيروڪ - كه م ناکاته وه. دهسپيڪ به
 پيچه وانه ي "هاواره به ره" و "ميرزا" كه به تهواوي له و
 دوو رومانه دا ته وسيفيه - له زيندهه خه ودا دهسپيڪي
 سه رنج راکيشه كه به خهون و خه يال ده ست پيڌه ڪا. ٺاڙاڌ
 يه ڪيڪه له قاره مانه سه ره ڪيهه كاني زيندهه خه و كه ٺه و
 خهونانه به به لايه ڪي گهوره بوڙياني خوي ده زاني. خوي
 ده لٽ له ميڙ مندالييه وه خهون ٺارواقاراي لي هه لگرتوه و
 وه ڪ موڙه ورده ورده خواردوويه ته وه. زيندهه خه ونيڪ كه
 قالب و شڪل و فوڙمي هه يه و له بيڙ ناچيته وه. ٺاڙاڌ له
 خهوندا ٺه فسه ريكي ٺاڙه ريهه كه ٺاڙاڌيخواريكي كورده به
 ناوي ٺه ميڙ ٺه شڪه نجه ده دا. ته نانه ت په نجه ي به پيلاقه
 ده شڪي تي. له راستيشدا ٺيانيكي ٺاساي هه يه، به لام
 خهونه كاني هه ر ٺه وهه قيقه تانه ن كه وه ڪ تراڙيڊيهه ڪ له
 ٺياني راسته قينه ي خوي و نه ته وه كه يدا وجودي هه يه،
 ته نانه ت له خهوني شدا پروا ناڪا ده سه لاتي بي. بي گومان
 سه راسه ري ٺه و خهونانه كه له سه رته تاوه تا ڪوتايي رومان
 وه بهر چاوي خوينه ردين، جيلويهه ڪي بهرچا و له رپاليزم.
 پروانته دهسپيڪي زيندهه خه و: «هه رچهنده ده ڪه م ٺه و خهونه
 دهستم له ڪول ناکاته وه، برپا خه و هه يه خهون نه ي، من بزيه
 نانوم خهون بيڙيم؛ به لاي خوم وه ده لٽيم هيڻديڪ
 وهه سه يم، ماندووييم به سه رچي، كه چي خهوني لامه سه ب
 وه ڪ ڌولپا سواري ملم ده بي». وه ڪ ده بينين له و رومانه دا،
 دهسپيڪ جياوازه، ليڌواني ٺاڙاڌه له گه ل خوي، گله و گاننده
 له و خهونانه يه كه وه زالهيان هيڻاوه. جياوازي ٺه و
 دهسپيڪه له وه دايه كه خوينه به خوينده وه ي ٺه و چهنده
 رسته يه، تامه زروي زور زو بزاني ٺه و خهونانه چين و
 سه رنه جميان به ڪوي ده گا.

۲- په ره گرتن: بهر له باس ڪردن و ليڌوان له ره گهزي
 په ره گرتن (development) پيويسته بلٽيم له روماندا
 زور جار رووداويكي ٺاساي رووده دا و ٺه و رووداوه
 ٺاسايه ش به تهواوي ڪاريگه ري له سه ره به شه كاني تري
 رومان داده ني. رومانيكي سه ركه وتوو هيج ڪات خوي
 ديلى بابه تيكي يه ڪ ده ست ناڪا و زور به خيڙايي تيڌا
 بابه ته ڪان ده گورين و ٺه و گورا نانه ش تاموچيڙيكي تايه ت
 به خوينه ده دن. رومانوس تيكي سه ركه وتوو گه ليڪ جار
 تيگيرايهه ڪ له روماندا ده خولقي تي و پاشان بابه تي
 رومان له و تيگيرايهه ده رباڙ ده ڪا. گه ليڪ جار يش
 هه نديڪ پرسيار دروست ده ڪا و وه لاميشيان ده دا ته وه. له
 هه ر حالدا ده ڪري بلٽين نووسه ره به ڪاره، چه شنيڪ
 ناته بايي له نيو بابه تي نووسراوه كه يدا ڊينيته ٺاراهه كه
 جاري وايه ٺه و ناته بايي له نيوان دوو ڪهس، يان دوو

چەشنە بېرکردنەو، یان لە نیوان مۆژف و سروشتدا وەبەر چاودە. ناتەبایی دەکرێ ئەخلاق، یان زەینی، یان ئاشقانه و ھەر چەشنیکی تریش بێ، کە دیارە زیاتر پێوەندی بە بابەتی رۆمانەو ھەبە. رەگەزی ناتەبایی لە زۆر جیگای رۆمانی زیندەخەو دا خۆ نیشان دەدا. بۆ نمونە ھەر لە سەرەتای رۆمانەو، ئیمە چەشنیک ناتەبایی لە نیوان ئازاد و بیریادا دەبینین. رستە: «ئەو خەونانە بەلایەکی گەورەن بۆ ژبانی ئاسایی من» سەلمینەری ناتەبایی نیوان ئازاد و خەونەکانیەتی کە ئەو ناتەباییە تا کۆتایی رۆمان بەردەوامە. بێجگە لەو، نووسەری زیندەخەو ناتەباییەکی ئاشقانهی زۆر شاعیرانە و ناسک لە نیوان ئەشقی مەلی بەرانبەر بە ئازاد دەخاتە پێش چاود. دوو دلپییەکانی مەلی لە خۆشەویستی ئازاد بەرانبەر بە نەشمیل و فەوزیە نامۆزای و ئەشرف خانمی جیرانی، نمونەبەکی ئاشکران کە لە راستیدا چەشنیک ناتەبایی نیوان سوننەت و مۆدێرنیتەن. تا ئێرە یاسە کە ناتەبایی، زیاتر رۆلی پێشەکییەکی بۆ رەگەزی پەرەگرتن ھەبوو. دوایی ناتەبایی، نووسەر بابەتی رۆمان درێژە و بە چەشنیک پەرە پێدەدا. پەرەپێدان لە راستیدا ھینانە ئاری بیری تازە و وتەئە گوتراو. خۆیتەر بە خۆتێندەووی رۆمان تووشی ھەندیک وتەئە شاراو و پرسیار دێ کە پروونکردنەو ھەیان دەبیتە ھۆی پەرەسەندنی بابەتە کە. لە رۆمانی زیندەخەو دا و تەکانی دایە خەیاڵ، بێجگە لەووی لە راستیدا چەشنیک ئوستورەن، بە تیکرایی ئەرکی گریگی پەرەگرتنی بابەتیان لەسەر شانە. سەرنج بدەنە بە شیکێ پێوەندیدار بەو یاسە: «دایە خەیاڵ! دەرویش عەلی کێ بوو؟/ کەسوکارم لەو ھەوی گەری، ھەر وا بەزارم داھات/ دایە خەیاڵ بێدەنگ بوو، دنیایە کەز و داخازم دە ناوی دەرویش عەلی دا دیت/ وەک ئەو ناو دەپنج و بناوانی ژبانی دایە خەیاڵدا ریشە داکوتابێ/ ئەوندە بە غوربەتی ئەم ناوێ کوت یا چاکترە بلێم ئەم ناوێ سووتاند، شکم پەریە سەر مەسەلە کە...» ئەم پرسیارە ئازاد لە دایە خەیاڵ، لە راستیدا پرسیارێ خۆیتەر، کە لە درێژە دا ئازاد گرووی گێرانیەووی باسی دەرویش عەلی لە دایە خەیاڵ دەگری و دایە خەیاڵ ئەو پرسیار و ئیبھامە پروون دەکاتەو. یان نمونەبەکی تر گێرانیەووی بیریەووی رابردووی ئەحمەدە لە زمان خۆبەو و ھەروەھا چۆنیەتی ئاشنا بوون لەگەڵ ھەسەن. ئەو ھەسەن و ناساندنی خۆی بە ئەحمەد: «راو ھستە با بە تەواوی ھالیت کەم، خەریکە شیت بی/ بەلێ ئەحمەدە گیلی مال و یران، ھەپەمیش خۆری قوروو سەر، دە دنیای ئیمە دا ھەر کەس راست بپروا لە برسان دەمری/ کەسبێ ھەلەل ئەگەر ھەبێ تەنیا نانی ویشکی دەردینێ/ من بە رۆژ مەجیورم، بە شەو دز، ھەر شەوێ مالێک، دووکانێک، جیگایەکی دەپریم/ ھۆدەبەکم

لە ھەوشە میزگەوتدا دراو ھتێ، لەوێ دەیشارمەو ھەتا دەنگ و باس دەخەوێ/ پاشان سەبەریکی رابەدەگۆتێزم بۆ ئێرە، لێرەش دەیتوینمەو...»

۳- لووتکە: ئامازە کرا بەووی کە خۆیتەر لە بابەتی رۆماندا تووشی ھەندیک پرسیار و وتەئە شاراو دێ کە پروون بوونەو ھەیان دەبیتە ھۆی پەرەسەندنی رۆمان. لێرەدا لەگەڵ پروون بوونەووی بابەتەکان، خۆیتەر روحی خۆی تیکەڵ بە درێژەیی پرووداوەکان دەکا و زۆر جار دەخوایێ، داھاتووی چارەنووسی قارەمانانی رۆمان پێشبینی بکا. لەو کاتە دایە کە رۆمان دەگاتە لووتکە. لووتکە (climax) لە وشەدا بە مانای بە ئارامی چوونە سەری و گەیشتن بە ئاخیری پەیتزە، یان پلیکانە. بەلام لە دەستەواژەیی چیرۆکدا: «بە کاتیک دەلێن کە لەسەر جەم بابەتی رۆماندا، ناتەبایی بەئەوپەری خۆی دەکا» (۳). لە بەشیک لە رۆمانی زیندەخەو دا کاتیک ئەحمەد باسی کوشتنی کابرای قەرزدار بۆ ئەمیر دەگێریتەو، بابەتی رۆمان بە پرسیارێک دەگاتە لووتکە: «... لای نیو دەشو بە جیری دەرکە و خەبەر ھاتم، ھەروا خەوالتو بووم، دەستەوخەنجەر ھەرای کردم. خەنجەریکی لە قۆلم دا. گەرمەبرین بوو بە ئیشی خۆم نەزانی. تیکرۆ ھاتین، نازانم چم کرد و چ کرا. پروام پێ بکە دەسکی خەنجەرە کە ھات دەستەو، مۆلەتم نەدا و کوشتم. لاقم دەبەست چوون. ھاواری ژن و مندالە کە، گەرەکی وەسەر گێرام. کەوتە ژیر ئەزەیت و سوال و جواب، تەنیا قسەبەکم دەکرد: «قەرز لەسەری بوو، قەرار بوو بەیانی بمان، قەستی بوو بکوژم، من کوشتم» ژن و مندالی کوژراویش لەو بەدەر چیان نەدەزانی، ھەرگیز ناوی ھەسەنم نەبرد. باسی رابردووشم نەکرد، تکا دەکەم تۆش باسی مەکە. ھەسەن دواي گێرانی من ماو ھەیک رای کرد و ئیستی وەک بیستوو مە تۆبە کردوو و پیاوانە دەژی. ئەوێ دەم دەمکووت ھاوالتە و بیپارێزم باشە، ئیستاش دەلێم پاک بۆتەو با پیسی نەکە مەو. ھەسەن ئەو ھەسەنە نییە، منیش ئەو ئەحمەدە نەوام. نازانم کێ تاوانبارە؟ من؟ ھەسەن؟ کوژراو؟ کۆمەل؟ یا...؟» بەو پرسیارە، نووسەر بابەتی رۆمان دەگەبە نیتە لووتکە و تەواوی دەردەکانی کۆمەلگای پێ خەسارناسی دەکا. لە بەشیک دیکە رۆماندا نووسەر بابەتیک ئاشقانه دەگەبە نیتە لووتکە. ئەو کاتە مەلی خۆ دەخاتە باو ھشی ئازادەو و ئازاد خەریکە سنوور دەشکینێ، قسە مەلی، لووتکە ئاشقانهی رۆمانە: «خۆ دەباو ھشم داوێ. گێژومەنگی دامدەگری نازانم چۆنم، لە خۆو لەشم وەک بی ناو ئا و دەلەرزی. بۆنی بسک و بناگویی خولیک بە مێشکم دادینێ. نازانم چ دەکەم و چ پەلەقازەبە کەم. لە نەکا و ھەردووک گۆیم دەگری: «دلداری بە رووسووری» لە بواری نەتەواپەتیشدا،

لووتکه‌ی رۆمان له‌و شوپنه‌ی دایه‌که ئه‌فسه‌ره‌که‌ پاش محاکمه‌ی ئه‌میر، داوای هاوکاری لیده‌کا و دواییش راسته‌وخۆ پێ له‌سه‌ر بێ تاوانی ئه‌میر- که نازادییخوازیکی کورده- داده‌نی: « ئه‌میر بۆ نایه‌ی هاوکاری ئیسه‌ بکه‌؟ / نامه‌وی خۆ فرۆش بێ / یانی من خۆ فرۆشم؟ / سه‌رێکم لێ باده‌دا / خۆت ده‌زانی من نامه‌وی لۆمه‌ت بکه‌م، ته‌نیا جوابی پرسبارة‌که‌ت بوو / ئه‌میر به‌ راستی تۆ جیا وازیخواز نه‌بووی؟ / هه‌رگیز / ئه‌ی بۆ وایان به‌ ئیسه‌ سه‌ماندوو؟ / بۆوه‌ی به‌گۆر یه‌کی وه‌ک منت داکه‌ن / ئه‌میر به‌ پروای من، تۆ بێ تاوانی / ئه‌دی بۆ په‌نجه‌ت به‌ پیتلاقه‌ شکاندم؟ / خه‌ج‌ه‌له‌تم ئه‌میر... » بێجگه‌ له‌و دوو نمونانه‌ به‌گشتی له‌ سه‌رحه‌م بابته‌ی رۆمانی زینده‌ خه‌ودا، رسته‌ی : «... ده‌ کۆمه‌لێکدا ده‌ژیم که‌ هه‌قم نییه‌ ناویش به‌ سه‌لیقه‌ی خۆم هه‌لێژیم»، یان «حکومه‌تی دژی نازادی، ناتوانی به‌ره‌و شارستانیته‌ت برۆ» هه‌رکام له‌ جیتی خۆیدا لووتکه‌ی ئه‌و به‌ره‌مه‌ن، هه‌روه‌ها به‌ پروای من جوانترین جیلوه‌ی ره‌گه‌زی لووتکه‌ له‌ لیده‌وانه‌کانی نازاد له‌گه‌ڵ ئیلاهدا خۆبایه‌.

۴- کۆتایی: ره‌گه‌زی کۆتایی (Ending) یه‌کیک له‌ ره‌گه‌زه‌ سه‌ره‌کییه‌کانی پیکهاته‌ی دارشتنی رۆمانه‌. داوی ئه‌وه‌ی نووسه‌ر به‌ره‌مه‌که‌ی ده‌ست پێکێرێ، ناته‌بایی و په‌ره‌سه‌ندن وه‌ک دوو به‌شی به‌ره‌ته‌ی تیده‌به‌رینی و سه‌ره‌نجامی بابه‌ت ده‌گه‌یه‌نیه‌ته‌ لووتکه‌. له‌ داوی ره‌گه‌زی لووتکه‌، رۆمان به‌ ئارامی له‌ وینه‌یه‌کی کورتدا ده‌بێته‌وه‌، که‌ به‌و برانه‌وه‌ ده‌گوتری: کۆتایی. رۆمانی زینده‌خه‌ویش پاش تێپه‌رکردنی ئه‌و قوناغانه‌، به‌ بیریکی ئینسانیه‌وه‌ به‌رانبه‌ر به‌ نازادی، کۆتایی پێ دێ. کۆتایی له‌ زینده‌خه‌ودا، کۆتاییه‌کی ته‌واو ئینسانیه‌ و نازاد له‌ کۆتایی رۆماندا وه‌شوپین فێر بوون و فێرکردنی نازادی، ده‌کاته‌ هۆی گه‌رانه‌وه‌ بۆ ولاته‌که‌ی. سه‌روشتیه‌ کۆتایی هه‌رچه‌نده‌ کاریگه‌ری زیاتر بێ، رۆمانیش ئه‌وه‌نده‌ ماندگارتره‌. هونه‌ریترین کۆتایی ئه‌وه‌یه‌ که‌ خۆپنه‌ر داوی ته‌واو کردنی رۆمان، به‌بیریکی قووله‌وه‌ سه‌رگه‌رمی دۆزینه‌وه‌ی وه‌لامی پرسیار و بابه‌ته‌ جۆراو جۆره‌کانی ناو رۆمان بێ. ئه‌و چه‌شنه‌ کۆتاییه‌، کۆتاییه‌کی سه‌رکه‌وتوو. بێجگه‌ له‌وه‌ ره‌گه‌زی کۆتایی زۆر جار له‌ راستیدا هه‌لگه‌ری په‌یامی شاروه‌ و سه‌ره‌کی نووسه‌ریشه‌. بێ جێ نییه‌ لێره‌دا ئاماره‌یه‌کی کورت به‌ هه‌ندیک له‌ په‌یامه‌کانی رۆمانی زینده‌خه‌و بکری. یه‌کیک له‌ په‌یامه‌ سه‌ره‌کییه‌کانی ئه‌و رۆمانه‌، روانگه‌ی ئینسانی به‌رانبه‌ر به‌ ژنه‌. وه‌ک له‌ زۆر به‌شی زینده‌خه‌ودا ده‌بینین مه‌لی ئه‌شقی پاک و بێ وینه‌ی خۆی پێشکه‌ش به‌ نازاد ده‌کا و تا کۆتایی رۆمان، داوینپاکی خۆی وه‌ک گه‌وه‌هه‌ریکی کوردانه‌ ده‌پاریزی. مه‌لی بگێروه‌ (راوی)ی به‌یتی خه‌ج و سیامه‌نده‌ و

به‌شانا‌زیسه‌وه‌ ده‌لی: من شاگردی "خه‌ج" م. له‌وانه‌ش گرینگتر، مه‌لی- وه‌ک (جفه‌نگی) کچیکی هه‌لکه‌وته‌ی کورد- شووکردن به‌ مه‌رگی ئه‌شق ده‌زانی و خۆشه‌ویستی، له‌ ژبانی ژن و مێردایه‌ته‌ی پێ گه‌وره‌تره‌. به‌خشینی رۆلێکی ئاوا به‌ مه‌لی، ده‌توانی پێشانده‌ری ئه‌و په‌یامه‌ بێ که‌ ژن به‌شیکی به‌نه‌رته‌ی و گرینگ له‌ ئیسه‌ و کۆمه‌لگه‌ی ئیسه‌یه‌ که‌ ده‌توانی خاوه‌ن شه‌وورێکی به‌رز و بێ وینه‌ی وه‌ک مه‌لی بێ. مه‌لی پێش له‌وه‌ی کچیکی بێ، دایکیکه‌ که‌ خۆشه‌ویستییه‌که‌ی بۆته‌ لووتکه‌ی پاک و له‌ راده‌ و سنووری تێپه‌راندوو. ماف خوازیش دیسان یه‌کیک له‌ په‌یامه‌ روونه‌کانی زینده‌خه‌وه‌. مافیکی که‌ "له‌ ئینسان جیا نییه‌" و "له‌ زاتی ئینسان دایه‌". په‌یامی هه‌ره‌ گرینگ ئه‌وه‌یه‌ که‌ ماف خواردن نه‌ته‌نیا ده‌ردێک چاره‌ سه‌ر نا‌کا، به‌لکه‌ ته‌نیا ماف به‌خشینه‌ که‌ ده‌توانی کۆمه‌ل به‌ره‌و پێشکه‌وتویی و شارستانیته‌ت بیا، وه‌ک له‌ کۆتایی رۆمانیشدا ده‌بینین نووسه‌ر، فێرپوونی کردۆته‌ پێشه‌کی بۆ فێرکردنی نازادی که‌ ئه‌وه‌ش دیسان ده‌توانی هه‌لگه‌ری په‌یامیکی گرینگی ئینسانی بێ. هه‌ندیک له‌ قاره‌مانانی زینده‌خه‌و، هه‌ول ده‌ده‌ن که‌ له‌ پێوه‌ندی ئاشقانه‌ی خۆیاندا، نازادی ئه‌زموون بکه‌ن و له‌و ریه‌وه‌ مانا به‌ ژبانی خۆیان به‌خشین. رێک وه‌ک ئه‌و ئه‌رکه‌ی که‌ میلان کۆندیرا خستووێته‌ سه‌ر که‌سایه‌ته‌ی رۆمانه‌کانی، تا به‌سه‌لمیته‌ی که‌ رۆمانیکی سه‌رکه‌وتوو هه‌یج کات له‌ ئه‌زموون کردنی هه‌ر چه‌شنه‌ دیارده‌یه‌کی کۆمه‌لگه‌ ناترسی و ته‌نیا له‌ رێگای ئه‌زموونه‌وه‌یه‌ که‌ به‌ که‌شف و ناسینی دنیای هه‌ستی کۆندیرا و پێشگروویه‌کانی گوستاف فلۆبیر ده‌گات. ئه‌و چه‌شنه‌ پێشگروویه‌کانه‌ له‌ رۆمانی زینده‌خه‌ویشدا که‌م نه‌ن.

سه‌رچاوه‌ و په‌راویز:

۱- موام ، سامرست (درباری رمان و داستان کوتاه) ترجمه کاوه دهگان، تهران، شرکت انتشارات علمی و فرهنگی (۱۳۸۲) ص ۲۴.

۲- ریچارد کاروتیر (چیرۆکنوسی ئه‌مریکایی) ده‌لی جارێک ویستم چیرۆکیکی بنوسم که‌ ته‌نیا ده‌سپێکه‌که‌ی ها‌ته‌ زه‌نمه‌وه‌ و داوتریش به‌ چیرۆکیکی زۆر باش ده‌رچوو. رسته‌ی: « خه‌ریکی جاروو (گه‌سک) لێدان بوو که‌ ته‌لیفۆن زه‌نگی خوارد» ده‌سپێکی ئه‌و چیرۆکه‌ بوو که‌ به‌ گیان و دل هه‌ستم ده‌کرد چیرۆکیکی به‌و ده‌سپێکه‌ به‌رێوه‌یه‌.

۳- داد، سیما (فرهنگ اصطلاحات ادبی، واژه‌نامه مفاهیم و اصطلاحات ادبی، فارسی و اروپایی به‌ شیوه‌ تطبیقی و توضیحی) تهران، انتشارات مروارید چاپ اول (۱۳۸۲)، ص ۴۹۴.